

■ Grønbjerg jagtforening - Grønbjerg Friskole

Ved: Mogens Ballegaard

Jægerne tog en fridag

Tre lokale jægere havde tage fredagen fri, for at vise yngstegruppen 0. – 3. kl. fra Grønbjerg Friskole at skoven kan bruges til andet end at skyde dyr i. Lærerne fra indskolingene havde spurgt den lokale jagtforening, om de ville vise indskolingens dyrespor i skoven en onsdag, som var deres normale udskoledag. ”Jah... det kan vi da godt” var svaret fra H.C. Birkebæk, som var én af de tre lokale jægere, der havde stillet sig til rådighed for arrangementet. ”Men kan vi flytte det til en fredag, så kan vi tage fri fra arbejde?”

Og med en fleksibel skole var aftalen i hus.

Fag og motion

De fag Grønbjerg friskole har i udeskolen omfatter natur og teknik, matematik, kreative fag og dansk. Og alle fag og sanser blev benyttet på turen. Turen tog sin begyndelse fra skolen, hvorfra børnene, lærerne og jægerne Jørgen Bank og H.C Birkebæk gik de halvanden kilometer ud til skoven. Den tred-

je jæger Henrik Skytte var ude ved jægerens tilholdssted, hvor han tidlig om morgenen havde arrangeret bål, så der var en god ild til at stege pølser over, når børnene kom dertil fra turen i skoven.

Oplevelserne

Lige inden indgangen til skoven så børnene det hvide ”spejl” på et par rådyr, der forsvandt ind i skoven. Inden da havde alle børnene haft næsen nede i en rævegrav og sagt ”føj hvor det lugter”. De fyrre børn, som yngstegruppen består af, blev delt op i to grupper og så af sted ud i naturen. På stien ved indgangen til skoven stod et skilt med hund i snor – Så skulle der forklares, at man skal have sin hund i snor, når man går i skoven, og at man kun må gå på skovvejene. Snart blev der råbt ”ader” der ligger en lort. Så skulle der forklares om rådyrenes efterladenskaber, rævens efterladenskaber, uglegylp, mårekskrementer, store og små aftryk fra rådyr og hjorte i jorden. Mange fandt hårtotter fra kronstyr, og Johan havde kram-

pe i hånden, da vi skulle have pølser, fordi han havde gået og knuget sin hjortehårtot i hånden hele vejen. Så blev der gjort holdt, og alle dyrenes familierelationer blev remset op: ”hvad hedder rådyrenes unger osv. osv?” rålam, rå, buk, kronkalv, hind og kronhjort kom det efterhånden. Nogle af børnene kendte godt navnene. Videre igennem lyn-gen og op på en gravhøj med en fin udsigt ned over Grønberg hvor man kunne se skorstenen fra teglværket. Endnu et skilt der forkyndte, at man ikke måtte lave bål, ride på heste, slå lejr og køre på knallert eller i bil på skovvejene. Og de fleste af børnene lyttede efter hvad jægeren sagde. Flokken kom forbi en af jægerens foderautomater, hvor rådyr og hjorte (kronhjort) kunne få sig noget korn. Længere nede var der rester af roer, som jægerne havde smidt ud til dyrene om vinteren. Der var ”sølehuller” hvor hjortene kunne svine sig til, lugt af rådyr og hjorte. Jægerne viste børnene, hvor dyrene havde bidt barken af træerne, fordi de ikke kunne finde føde i den strenge vinter. Der var træer og grene, hvor man kunne se, at bukkene og kronhjortene havde ”fejlet” – det er da noget sært noget at kalde det at feje – det er da no-

get man gør med en kost derhjemme, var kommentaren. Men hvor var alle fuglene? Den eneste fugl vi mærkede, var den ”halve pelikan” som det blæste hin fredag formiddag.

Endelig var vi ved jægerens tilholdssted. Madpakkerne blev fundet frem og der blev delt sodavand ud som jægerne gav. Og så kom der pølser og brød på risten over ilden. Pølser brød og sodavand blev fortæret, og inden længe var drengene gået et stykke ind i skoven igen for at undersøge skovbunden for brugbare genstande til fægtkamp og andre gøremål.

Så kom bussen, for der var blevet noget længere hjem i løbet af turen. Men inden afgang blev der vist ”kastestænger” ”opsatse” fra ”spidsbuk”, med og uden ”bast”, ”seksender” og en enkelt ”tolvender” alt sammen opsatse og gevirer fra råbukken og kronhjortene. Store gevirer som dyrene taber hvert år og som så gror ud igen, og de gevirer der bliver ”smidt” består af kalk som musene meget hurtigt får bugt med, for de er fulde af næring. Hvor er jægerens geværer lød det fra Lærke? Jo, jægere kan andet end at skyde dyr. ■

Jørgen Bank viser den meget opmærksomme yngstegruppe en tolvender uden bast